

Hei, hei voittoon.

Lauletaan nuotilla »Juliska».

Nyt kunnalliset vaalit ovat aivan edessä
Porvarit ja äkkiväärät suutaan soittavat,
Hei, hei voittoon johtaa järjen tie.
Sosialidemokraatit sille tielle vie,
Hei, hei voittoon oikein äänestäin
kansa astuu rintamassa taantumusta päin.

Porvaristo kansalle nyt lupaa taivasta
ja äkkiväärät vapahdusta verovaivasta,
Nosket eivät vanhaan tapaan puhu löyhiä,
vaan puolustavat järkeillä töillään köyhiä.
Hei, hei voittoon johtaa järjen tie.
Sosialidemokraatit sille tielle vie.
Hei, hei voittoon oikein äänestäin
kansa astuu rintamassa taantumusta päin.

Ken porvareita äänestää, hän pettää itseään
ja on kuin hirttosilfukkaan hän pistäis oman pään.
Ja kommunistein kelkkaan jos ken jälleen istahtaa,
hän karvaan kalkin nieltäväksi hyvin pian saa.
Hei, hei voittoon johtaa järjen tie.
Sosialidemokraatit sille tielle vie.
Hei, hei voittoon oikein äänestäin
kansa astuu rintamassa taantumusta päin.

On äkkiväärän politiikka viirin vikinää,
kas kommunistein hommailut ain' aikomuksiks' jää.
He osaavat vain suurin elein suurta näytelä,
mut eivät taida aivojansa oikein käytellä.
Hei, hei voittoon johtaa järjen tie.
Sosialidemokraatit sille tielle vie.
Hei, hei voittoon oikein äänestäin
kansa astuu rintamassa taantumusta päin.

Helsingin veisu.

syyskuulla 1947.

(Säv. Tannerin »Helsingin terveiset...»)

Tämä Helsingin veisu on syksyinen,
vilunviimat jo Helsingissä henkii.
Mut Kansanhuollolta lämpimiksi saa
joka neljäs henki puolipohjat kenkiin.
Hei hei hei' palelluta ei,
joka neljäs saapi puolipohjat kenkiin. (Lehti-uutinen)

(Rosvo-Roopen sävel)

Vaiennut on huutavaisen ääni korvesta,
lopetettu toivotus Totuuden Torvesta.
Onko »todenpuhujalta» suu jo tukossa?
Niin kuin juna Porkkalan on umpilukossa.

(Säv. »En tahdo surra, enkä valitella...»)

Pelastusarmeijan sävel)

Vuoronsa kullakin,
tällä jos jollakin,
Eernesti hauskesti rallattaa.
Eernesti Hentunen
ei ole pentunen,
aina se torveensa ääniä saa.

(Varjele herra ihmisen lasta...)

Harvoin ne hallitukset kiitosta niittää,
ainahan Suomessa moitetta riittää.
Hyvä on, jos vieras ja naapuri kiittää,
kukapa se prohvettä kotonansa ois.

Vuoronsa kullakin,

(Forssasta pojat kotoisin ollaan . . .)

Intiassa liehuu jo vapauden lippu,
sillä puolen, tuolla puolen
vapauden lippu.

Intiassa liehuu jo vapauden lippu,
sitä meillekin toivottelen.

Kun ei ole suuni eessä rautaesirippu,
Tällä puolen, tällä puolen,
rautaesirippu,

Kun ei ole suuni eessä rautaesirippu,
niin toivossa lauleskelen.

Vuoronsa kullakin,

tällä jos jollakin,

kaikkihan maailmassa vaihtuva on.

Hauskasti tahdomme

vain lauleskella,

niin meidän huolemme haihtuva on.

tällä jos jollakin,

hallitukset hauskasti laulella saa.

Mitäs kotinuhteet,

suuret kun on suhteet,

luottamuslauseen kun muualta saa.

jo riittää

Sävel: "Varjele, Luoja, ihmisen lasta"

Varjele, Luoja, ihmisen lasta
 politiikon housuihin joutumasta.
 Hameet jos housuja heiluttaapi,
 kansa siitä sanoo, että: "Riittää jo."

Kauheesti kiikkuvi valtion paatti,
 purjeet jos hoitavi uusdemokraatti.
 Taittuva masto se heiluu ja huojuu.
 Kansa siitä sanoo, että: "Riittää jo."

Ennen oli hassuja
 iikolli-nassuja.
 Diktatuurin koti oli Lapua.
 Nyt omi toisia
 just samanmoisia.
 Proletääriväristä ei apua.

Ennenkin kanslistit virastoissa nukkui,
 tärkeät paperit vuosiksi hukkuu.
 Uudet nää kasvot on hullummat vielä.
 Kansa siitä sanoo, että: "Riittää jo."

Ennen oli ehtona kuuluisa suku.
 Nyt omi ehtona vankien puku.
 Kumpikaan virkaan ei järkeä anna.
 Kansa siitä sanoo, että: "Riittää jo."

Ennen oli hassuja
 iikolli-nassuja.
 Diktatuurin koti oli Lapua.
 Nyt omi toisia
 just samanmoisia.
 Proletääriväristä ei apua.

Manttaali-Jussit ne lompsaansa rasvaa.
 Työmiehen niskassa verot vain kasvaa.
 Palkka jos nousee, niin hinnat ne hyppää.
 Kansa siitä sanoo, että: "Riittää jo."

Jos sinä lausut tuumasi julki,
 kortteihin kohta se lausunto kulki.
 Vaskistin kirjat sä saat, kuten muutkin.
 Kansa siitä sanoo, että: "Riittää jo."

jo riittää

**Kisällilaulu, sävel: Tilta Tuohimaa
Lauletaan marssimaisesti.**

On Suomen kansan taival
kuin merta myrskyyvää.
Ja epäselvä lienee
sen reissun määränpää.
On vastuksia riittämiin,
mut sisua myös kiittämiin.
Niin on, niin on
se tietty vanhastaan.
Niin on, niin on,
se tietty vanhastaan.

Kuink' isot herrat köyhän
nyt puolta harrastaa,
kun ylemmäs vain nostaapi
leipävarrasta.
Työtahtia kai piristää,
kun nälkävyötä kiristää.
Niin on jne.

Ja mielipiteen vaino
on kiusa työläisten.
Kun toiset heiltä riistäis
sananvapauden.
Mut peloita ei pakotus,
ei terrori, ei sakotus.
Niin on jne.

Vain työstä meidän selkä
vain joskus köyristyy,
mut mielivallan alle
se tuskin nöyristyy.
Meill' vapauden aatteen
on tunnus punavaatteen.
Niin on jne.

Ei sota-, valtaherrain
ja köyhäin työläisten
nuo luokkaedut koskaan
voi lyödä yhtehen.
Kun herrain kanssa marjastaa,
niin työläinen se tyhjä saa.
Niin on jne.

Kas, maailmassa paljon
meille luvataan
ja kultaisiksi orjan
kahleet kuvataan.
Mut kansa vakaa, järkevä;
on vastaus sen kärkevä:
Ei ei, ei ei!
Tuo kaikki tunnetaan.
Pois valheet, pois
ja totuus kunniaan.

Se aina vähän antaa,
ken paljon lupailee.
Ja toisten tyhmyydellä
hän naurain hupailee.
On lupaukset tyhjästä,
ei niistä paljon nyhjästä.
Niin on jne.

Kisällilauluja.

(*Lauletaan nuotilla: »Hei trullaa, hei trullaa».*)

*Alkaa sanoilla: »Ystävä armas, jos murhetta kannat,
konstin mä tiedän mi auttaa ain . . .»*)

Totuuksia.

- Yksi: — Kun nuori mies ikää saa kuustoista vuotta,
tytön luo kaipuunsa väkevä vie.
Vastustaa mielletään hänen on suotta,
se iässä siinä jo turhaakin lie.
- Kaikki: — Hän miettii ja miettii, jos kehtaa ja julkee
hiipiä kaivatun tyttönsä luo.
Kuin unissaan loppuyön kulkee ja kulkee
edessää vuori ja takanaan suo.
- Yksi: — Ja vuosi kun vierii, ei tytöltään salaa
nuori mies tunnettaan liekehtivää.
Hän reilusti heilaansa raitilla halaa;
mut' aittaa, kun astuu, niin ovelle jää.
- Kaikki: — Hän aikoo ja aikoo, ei kehtaa, ei julkee
yöpyä kaivatun tyttönsä luo.
Kuin unissaan loppuyön kulkee ja kulkee
edessään vuori ja takanaan suo.
- Yksi: — Kaksikymmentä vuotta kun nuori mies täyttää,
hän arkuuttaaan armotta korvalle lyö.
Hän tytöille salatun luonteensa näyttää
ja vannotut valansa vaivoittaa syö.
- Kaikki: — Jo ottaa ja jättää hän tyttöjä julkee,
laskee kuin salakka kosket ja vuot,
aittojen ovia aukoo ja sulkee,
vuoria kiertäen, kaartaen suot.

Yksi: — Kun sato on kypsä, niin aika on niittää,
jokainen polkuhan perille vie.
Kun neitonen sanoo: »Nyt ilveily riittää»,
niin avioon päättyvi miekkosen tie.

Kaikki: — Ei karata uskalla, kehtaa, ei julkee,
mies nöyrästi kompuroi vaimonsa luo.
Kuin unissaan kotinsa nurkissa kulkee
edessään vuori ja takanaan suo.

(Kupletti kisälleille ja kisällittärille. Sävel: »Nappaa piikillä . . .»)

Kahvikullan ylistys.

Kahvi on oikein juhlan juomaa,
kaiken kansan parhainta kuomaa.
Miss' on pannun porina,
siellä ilon sorina.
Pitkästä nyt aikaa
kahvissa on taikaa.
Teho sen on väkevä;
melkein siit' on käkenä.

Kallis helmi on kahvipapu
antoisa kuin Kansanapu,
ystävämme parahin
aamusta jo varahin.
Voimia se antaa
päästä kengänkantaan.
Hohhoijaa, jo laulattaa,
kun vain kahvitilkan saa.

Huonosti jos lanttus leikkaa,
pistän siitä vaikka veikkaa:
mitä puuttuu nupistas,
löydät kahvikupistas.

Ota äly sieltä,
notkistaa se kieltä.
Hohhoijaa, jo haastattaa,
vaikka monta mongelskaa.

Jos oot vailla savuketta,
kahvi antaa avuketta,
kun sen porot kuivattaa
siitä saa kuin mahorkkaa.
Keitä viime sumpppi,
loppuun ime tumpppi.
Onneasi korosta,
povaa vielä porosta.

Jos oot aivan naimatonna,
kaveritta, kaimatonna,
istut iltas mykkänään
yksinäsi tykkänään,
pistä pirinäksi
liemen lirinäksi.
Kunnon kahvilämmitys,
paremp' on kuin kännitys.

Kahvi on aivan taivaanjuomaa,
Hyväntoivon laivan tuomaa.
Herkät saa se hehkumaan,
tanssimaan ja lekkumaan.
Tiedon toi myös muusta,
oksan öljyjuusta.
Hohhoijaa, jo laulattaa,
kun vain kahvitilkan saa.

Posetiiviveisu.

(Sävel: »Tää posetiivi ei ole Roomasta . . .»)

Leikki on leivän lisäke,
laulu se on ilon isäke,
Näin minä vaivaan masiinaa
ja laulan montakin asiaa.
Syksy on tullut ja arkiset aatteet,
hissun kissun ne vahvenee vaatteet.
Hadilia tudilia kadiliataa,
näin minä soitan ja laulan vaan.

Onhan tässä jotenkuten jaksettu,
veroja on myötäänsä maksettu.
Meillä on — voi sun sammatti,
veronmaksu vakituinen ammatti.
Verojasi lasket ja korttejas tutkit,
tyhjää haukkaat ja suuhusi sutkit.
Hadilia . . .

Piti petrata markan mahtia,
kun se oli leikattu kahtia.
Seteleitä liikoja ollut ei
kun ukko-kruunu niistä puolet vei.
Sanottiin ett' köyhänkin ylpeillä kelpaa,
kun sille on itse valtio velkaa.
Hadilia . . .

Ei kauan ollut tästä apua.
Pian markka jo huuteli: »latua».
Kun sos.demit koetti seistä telkeenä
piti talonjussit takaportin selkeenä.
Siellä vartiossa oli myöskin kommunisti-veikka,
mut virastoon kun aikan saa niin — menköön, kiva keikka.
Hadilia . . .

Asuntopula ei pakene,
talot jos ei meillä sakene.
Niin sitä ahtaassa eletään,
että ulos saa lähteä kääntymään.
Kesällä kylläkin nurmella nukkuu
nuoret parit kuusen oksilla kukkuu.
Hadilia . . .

Mutta talvi on ankara kaveri,
jos on hangella nukkumalaveri.
Kun puutkin on kanferin hinnassa,
käy »raaki» jo köyhän pinnassa.
Ei tiedä tässä kohta millä sapsuskansa maksaa
mutta vielä pitäis' viljalle nostella taksaa.
Hadilia . . .

Kovin vaappuva valtion paatti on,
kun huono on johto ja vastuuton.
Jos laivamme kaatuu, niin selvää lie:
myös lastinkin silloin se pohjaan vie.
Jos jokainen lastaa vain laitaansa omaa
niin viimein on huppis ja onkos se somaa.
Hadilia tudilia hadilia taa,
jokin meininki siinäkin tarvitaan.

Tasa-arvoinen.

Sävel: »Väliaikainen».

Pian eessämme valtuustovaalit on,
joissa oot tasa-arvoinen.
Siispä valmistu viivan vetohon,
sillä oot tasa-arvoinen.
Vaikka ei ole markkaakaan taskussa
tulee viivaus kuulolle laskussa,
sillä kaikki me niin — totta tosiaan
tasa-arvoiset ollaan vaan.

Ei käy äänestys markkojen mahdilla —
kaikki on tasa-arvoiset,
eikä porvarin pillien tahdilla —
kaikki on tasa-arvoiset.
Oli mies vaikka manttaali seljässä,
joka piikaansa piinaapi näljässä,
ei sen parempi oo kuin toinenkaan —
tasa-arvoiset ollaan vaan.

Ja kun muhkea ruustinna viivalle käy,
sinä oot tasa-arvoinen.
Tai kauppias paksu, ettei jalkoja näy —
hän on vain tasa-arvoinen.
Taikka mahtava tehtaan patruuna,
joka höyryy kuin aseman statsuuna,
ei sen parempi oo kuin toinenkaan,
tasa-arvoiset ollaan vaan.

Oli pappi, tai tuomari, lukkari —
ovat vain tasa-arvoiset.
Yhtä hyvät ovat pyykkäri, kuppari,
kaikki on tasa-arvoiset,
Yhtä hyvät ovat pyykkäri, kuppari,
kaikki on tasa-arvoiset,
sekä miljoonapohatta, porvari,
taikka muurari, rappari, sorvari,
kaikki, kaikki me niin, totta tosiaan,
tasa-arvoiset ollaan vaan.

Siellä äänestysverhojen loukossa
sinä oot tasa-arvoinen.
Lippu uurnassa lippujen joukossa —
sekin on tasa-arvoinen.
Onpa kaikilla vapaus äänestää
mikä mitäkin parhaiten miellyttää,
sillä salassa viivat viivataan,
tasa-arvoiset ollaan vaan.

Toki selvillä on joka työläinen,
että on tasa-arvoinen,
joten puolue sos.demokraattinen
äänet saa, tasa-arvoinen.
Vaikka komdemot kuinkakin huiputtaa,
eivät reilua työläistä ansaan saa,
näet vapaina olla me halutaan,
tasa-arvoiset ollaan vaan.

Koko kansa nyt rientääpi vaaleihin,
sepä on tasa-arvoista.
joka ukko ja akka ja penskatkin,
sepä on tasa-arvoista.
Kuka onneton vois olla laiskakaan,
kun komdemo, porvari mollataan,
selkäsaunanpa tarpeessa varmaankin
tasa-arvoiset kummatkin.

Tässä sitä ollaan.

Säv. »Konstantinoopelin portin päällä.»

Lauletaan ilman kertauksia.

Tuhannenpa verran lupauksia
äskoodeeällältä kuultiin ja kuultiin.
Monin paikoin se mukavaksi
viime vaaleissa luultiin.

Vaan on jo kulkenut sanomia
pieniinkin korpikyliin ja -kliin.
Äskoodeeällä on heittäytynyt sen
maalaisliiton syliin.

Yhdessä ovat ne järjestelleet
asiat mieliksi heille ja heille:
virkoja »uusille kasvoille» ja
etuja ponssareille.

Ei ole siihen tyytyväinen
maaseudun raatajakansa ja -kansa,
että se raskaimman verotaakan
tuntevi harteillansa.

Ei ole saaneet pienet pellot
kylliksi apulantaa ja -lantaa.
Ei se nääs käy, mitä kommunistit
lehden palstoilla antaa.

Monta on vikaa kansanhuollossa.
Kengätkin ruojina makaa ja makaa.
Kommunistit vai omillensa
kumisaappaita jakaa.

Ei tässä muutoin rajaa saada
huonolle komennolle ja -nolle:
maalaisliitto ja kommunistit on
vietävä tunkiolle.

Totuuksia.

Lauletaan nuotilla »Souda, souda järvenpintaa,

Äkkiväärät innokkaina
työläisiä sumuttaa.
Tulos sama — niinkuin aina —
poju tyhjää palkaks saa.
Kansa tää
ymmärtää:
väärin jos nyt äänestää,
sama pula meitä painaa,
kunnes luu vain näppiin jää.

Ajat ovat ylen kovat,
vaivoin kestää jaksamme,
Jos verot liian suuret ovat,
millä me ne maksamme?
Hälisten,
rähisten
eihän mitään aikaan saa.
Kommunistit taidottomat
siksi saavat jäädä taa.

Touhuilee nyt aivan suotta
kommunismi ohjaton.
Es-koo-dee-elläisten nuotta
rikki on ja pohjaton.

Siinä syy
että pyy
tarttuu nuottaan mokomaan.
Köyhä kansa näet luottaa
noskeihin vain kokonaan.

Kunnallisen linjan paatti
kaipaa varmaa ohjaajaa.
Sosialidemokraatti
siksi köyhäin äänet saa.
Kansa tää
ymmärtää:
väärin jos nyt äänestää,
sama pula meitä painaa
kunnes luu vain näppiin jää.

Viisu vaalien kynnyksellä.

Sävel; Tannerin »Nujulan polkka».

Kesä on häipynyt muistojen maille.
Jos väriä jäi kenen naama vaille,
niin »kosmeettikaupan» hyllyillä vielä
maalipötkyjä riittää.

On jäljellä sentään vaikea pulma.
Talvi käy päälle ja pakkanen julma.
Se hynttyyt harteilla tarkastaa
ja kalikat kaminassa,

Puut kesällä ne huikittihin ministerin tooliin.
Mut syksyn tullen »veto» tuli tähän monopöoliin,
kun halla se nurkasta kuiskutti
ja halot ne vaan latvaansa huiskutti.

On säännöstelyn portteja veivattu auki.
Hintaan on tarttunut sprintteritauti.
Ja kehno — se matkaseurakseen
viel' narrasi Suomen markan.

Nye Palkka-nonkari tallissa telmi:
»kiinni on saatava Hinta-kelmi.»
Mut vanhat kuskitpa epäillen
sitä suitsitta irti päästää.

Ne tuumii: on viisaampi hallita vielä
ohjista molempia oikeella tiellä.
Ministeriporukka nyt mieltä saa,
millä konstilla vauhkot ne rauhoittaa.

Sotaorhit on aikaa jo pilttuussa maanneet.
Paukkuraudat on soimasta laanneet.
Ja Rauhan enkeli myöskin on
nyt kanssamme samaa mieltä.

On maksettu sakkoja, vekseleitä
ja kirottu herroja Hitlereitä.
Aika näyttää ottaako kansa
oppia läksystänsä,

Keino ett' tyrannin paikalle nostaa
piiskurit toiset, se itsensä kostaa.
Ja uhri, joka siinä iskun saa,
on kansa ja tunnus: demokratia.

Taas jyrää ja pauhaa ne vaalirummut.
Liikkeelle kutsuu se vaarit ja mummut.
»Isät» ne kuntahan täytyy saada
ja kukkaron vahdit vankat.

On heitetty monenlaista syöttiä, ansaa.
Kalastella täytyy köyhää kansaa.
Ja ehdokkaat — ne on enkeleitä,
siipiä vain on vailla.

Mut elämä arkista totta on meille.
On harkiten mentävä seikkailun teille.
Taisteluhuutomme siksi on:
Sosialidemokraatit voittohon!